

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสำรวจลักษณะของการจับดินสอของเด็กเริ่มเขียน, สำรวจความคิดเห็นของครูที่สอนเด็กเริ่มเขียนเกี่ยวกับความสำคัญของท่าจับดินสอที่มีต่อการเขียนของเด็กและเปรียบเทียบคุณภาพของการเขียนทั้งในด้านความสวยเหมือนแบบและความเร็วในการเขียนระหว่างเด็กที่จับดินสอถูกแบบและไม่ถูกแบบ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. คุณภาพของการเขียนในด้านความสวยเหมือนแบบของเด็กเริ่มเขียนที่จับดินสอแบบต่างๆน่าจะต่างกัน
2. ความเร็วในการเขียนของเด็กเริ่มเขียนที่จับดินสอแบบต่างๆน่าจะต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจับดินสอ รวมทั้งองค์ประกอบที่มีผลต่อการเขียนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. สำรวจลักษณะการจับดินสอของเด็กเริ่มเขียนจากโรงเรียนอนุบาล 3 สังกัด รวม 6 โรงเรียน โดยใช้วิธีถ่ายภาพการจับดินสอของเด็กขณะที่กำลังเขียน แล้วแยกลักษณะการจับดินสอออกเป็นพวกใหญ่ๆตามลักษณะที่เห็นได้ชัด
2. สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูที่สอนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนอนุบาล 5 โรงเรียน เกี่ยวกับอิทธิพลของท่าจับดินสอที่มีต่อการเขียนของเด็ก ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยนำมาสรุปโดยเรียงตามลำดับความคิดเห็นที่ตรงกันจากมากไปหาน้อย
3. สร้างแบบทดสอบลายมือเพื่อวัดความสวยเหมือนแบบและเวลาในการเขียนของเด็ก โดยเลือกแบบพยัญชนะไทยแบบของแผนกประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เหมาะสมกับเด็กเริ่มเขียน และเลือกพยัญชนะมา 5 ตัว

คือ ว ถ ล อ และฎ ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มที่เขียนง่าย ปานกลาง และยาก ตามสัดส่วนของจำนวนพยัญชนะในแต่ละกลุ่ม แล้วทดลองใช้แบบทดสอบกับเด็ก 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง ต่อจากนั้นจึงนำแบบทดสอบไปใช้กับตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียน อนุบาล 5 แห่ง จำนวน 100 คน นำข้อมูลที่ได้อามาหาค่าเฉลี่ย แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีเอสของเซฟเฟ

ผลการวิจัย

1. ลักษณะการจับดินสอของเด็กเริ่มเรียนมี 5 ลักษณะ คือ

แบบที่ 1 จับดินสอถูกแบบ ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับดินสอ ให้ดินสอวางอยู่ปลายนิ้วกลาง ส่วนนิ้วนาง และนิ้วก้อยอยู่ที่โคนนิ้วกลางเพื่อเป็นที่พิงมือจุดจับดินสออยู่ห่างจากปลายดินสอประมาณ 1 นิ้ว ไม่เกร็งนิ้วและมือขณะเขียน

แบบที่ 2 จับดินสอไม่ถูกแบบ วางดินสอบนนิ้วกลางแต่เกร็งนิ้ว วาดเขียน

แบบที่ 3 จับดินสอไม่ถูกแบบ วางดินสอไว้บนนิ้วนาง เกร็งเฉพาะนิ้วชี้

แบบที่ 4 จับดินสอไม่ถูกแบบ วางดินสอบนนิ้วนาง เกร็งนิ้วชี้กับนิ้วกลาง

แบบที่ 5 จับดินสอไม่ถูกแบบ ชุ้มดินสอ 3 นิ้ว ไม่วางดินสอไว้บนนิ้วใดเลย

นอกจาก 5 แบบนี้แล้ว เด็กยังจับดินสอลักษณะแปลกๆ ที่ไม่สามารถ

ระบุได้ชัดว่าเป็นแบบใด

2. ครอบุอบาส่วนใหญ่มืความเห็นคังนี้

2.1 เห็นความสำคัญของการจับดินสอที่ถูกต้องว่ามีผลต่อคุณภาพในการเขียนของเด็ก คือ ทำให้เขียนหนังสือได้สวยและเร็ว, สร้างบุคลิกภาพที่ดีให้กับเด็ก, มีความเชื่อมั่นในตนเอง, ไม่เมื่อยล้าเร็วและไม่เสียสายตา ทั้งยังเข้าใจถึงลักษณะการจับดินสอที่ถูกต้อง และจับดินสอเองได้ถูกต้อง

2.2 เข้าใจว่า สาเหตุที่เด็กจับดินสอไม่ถูกต้องเกิดจากได้รับการสอนที่ผิดมาก่อน และเกิดความเคยชินในการจับดินสอแบบนั้นๆ

2.3 เห็นว่าการทดสอบความพร้อม การจัดทำนั่งที่ถูกต้อง ขนาดของโต๊ะและเก้าอี้ที่เหมาะสม, การวางกระดาษที่ถูกต้องและคุณภาพของดินสอเป็นสิ่งที่ควรคำนึงในการสอนคัดลายมือ และเด็กได้รับการฝึกให้จับดินสอตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1

3. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพของการเขียนระหว่างเด็กเริ่มเรียนที่จับดินสอถูกแบบกับเด็กที่จับดินสอไม่ถูกแบบ

3.1 ด้านความสวยเหมือนแบบ การเขียนของเด็กที่จับดินสอถูกแบบในกลุ่มที่ 1 กับเด็กที่จับดินสอไม่ถูกแบบในกลุ่มที่ 2 โดยวางดินสอบนนิ้วกลางแต่เกร็งนิ้วเวลาเขียนเพียงคู่เดียวเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 กลุ่มอื่นๆนอกนั้นไม่แตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยความสวยเหมือนแบบของกลุ่มที่ 2 มีมากกว่ากลุ่มที่ 1

3.2 ด้านความเร็ว การเขียนของเด็กที่จับดินสอทั้ง 5 แบบไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการสำรวจพบว่า การจับดินสอมี 5 ลักษณะใหญ่ๆที่ใช้ในการวิจัย และเมื่อสัมภาษณ์ครูได้คำตอบว่า การจับดินสอของเด็กมีหลายลักษณะเป็นเพราะ

1.1 เด็กไม่ได้รับการสอนที่ถูกต้องตั้งแต่แรก ส่วนใหญ่เด็กมักหัดเขียนมาจากที่บ้านเป็นเบื้องต้นแรก โดยขาดผู้ดูแลและให้คำแนะนำที่ถูกต้อง เมื่อไม่มีผู้ตักเตือนแก้ไขจนกระทั่งเด็กมีความเคยชินต่อการจับดินสอผิดๆแบบนี้ จะยิ่งทำให้แก้ไขยาก

1.2 ความถนัดเดิมจากการจับสีเทียน ไม่เคยชินต่อการใช้ดินสอหรือวัตถุแท่งยาวๆ

ถึงแม้ครูจะแก้ไขปัญหาเด็กจับดินสอไม่ถูกด้วยวิธีต่างๆ เช่น เคียนเด็กทันที, สาธิตให้ดู, ให้เด็กหัดทำเอง, แก้ไขทีละคน, ศึกษาค้นคว้าและพยายามแก้ไขแต่ก็แก้ไขไม่ได้ผล

สรุปได้ว่า การฝึกให้เด็กจับดินสอให้ถูกต้องตั้งแต่แรกเป็นสิ่งสำคัญมาก ไม่ใช่แค่เป็นหน้าที่ของครูเท่านั้น เพราะเด็กได้รับประสบการณ์จากบ้านด้วย ดังนั้น ผู้ปกครองและผู้ใกล้ชิดเด็กจึงควรจะมีความรู้ในเรื่องนี้และให้ความเอาใจใส่เมื่อเด็กเริ่มจับดินสอ มิฉะนั้น ถ้าเด็กจับผิดแล้ว ยากที่จะแก้ไขให้จับถูกต้องได้

2. จากการสัมภาษณ์ครู เป็นที่น่ายินดีที่ครูส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการจับดินสอที่ถูกต้อง, เข้าใจถึงลักษณะการจับดินสอที่ถูกต้อง, ตัวครูเอง ส่วนใหญ่จับดินสอได้ถูกต้อง, ทราบสาเหตุที่เด็กจับดินสอไม่ถูกต้องและพยายามแก้ไขด้วยวิธีต่างๆ ทั้งยังทราบถึงสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการสอนเขียนแก่เด็กเริ่มเขียน จึงนับว่า ครูที่สอนเด็กเริ่มเขียนกลุ่มนี้มีคุณสมบัติเหมาะสมในการสอนเด็กเป็นอย่างดี แต่ครูบางคน ที่จับดินสอไม่ถูกต้อง และบางคน ก็ยังไม่ทราบว่า การจับดินสอที่ถูกต้องเป็นอย่างไร จากการสังเกตข้อมูลในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของข้อมูลส่วนตัวของครูผู้ถูกสัมภาษณ์กับข้อมูลในด้านการสอน พบว่า ระยะเวลาอายุ, อายุการทำงาน, ประสบการณ์ในการสอนหลายระดับชั้น, สถานภาพสมรส และวุฒิในการศึกษา มิใช่สิ่งที่มีคุณภาพในการสอนของครูเสมอไป ความรับผิดชอบในหน้าที่และความสนใจใฝ่รู้ของครูเท่านั้นที่จะช่วยให้ครูมีคุณภาพในการสอนดีขึ้นได้ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนเด็กเริ่มเขียนควรมีความรู้ในเรื่องนี้อย่างถูกต้อง ผู้ที่ทำหน้าที่นี้สมควรให้ความรู้และเอาใจใส่ต่อการสอนในค่านนี้ของครูให้มากขึ้น และควรเผยแพร่ให้ผู้ปกครองทราบด้วย ตามเหตุผลที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

3. จากผลการเปรียบเทียบคุณภาพของการเขียนระหว่างเด็กเริ่มเขียนที่จับดินสอถูกแบบกับเด็กที่จับดินสอไม่ถูกแบบ

ในด้านความสวยเหมือนแบบในการเขียน พบว่าการจับดินสอถูกแบบกลุ่มที่ 1 กับ การจับดินสอไม่ถูกแบบ เกร็งนิ้วเวลาเขียน กลุ่ม 2 เพียงคู่เดียวเท่านั้นที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนอคนั้นไม่ต่างกันเลย ซึ่งแสดงว่าผลการวิจัยส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ให้ไว้

ส่วนในด้านความเร็วในการเขียนของการจับดินสอทั้ง 5 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนอคนั้น ซึ่งแสดงว่าผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

ที่ให้ไว้เช่นกัน

ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า สาเหตุที่ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ให้ไว้ อาจเกิดขึ้นเพราะ

- ก. แบบทดสอบมีจำนวนน้อยเกินไป
- ข. อาจจะมีบทประลองที่แบบทดสอบซึ่งใช้เฉพาะตัวพญชุนะไทยเป็นตัวอย่าง ถ้าเปลี่ยนเป็นใช้เขียนเป็นคำๆไป อาจจะช่วยให้เห็นความแตกต่างในการเขียนไค้ชัดเจนนยิ่งขึ้น
- ค. เด็กมีความชำนาญในการจับดินสอแบบนั้นๆแล้ว จึงมีทักษะที่จะช่วยให้เกิดพัฒนาการในด้านกาเขียนไค้ดีขึ้น
- ง. ผู้วิจัยไม่ได้วัดช่วงเวลาออกทน ความเมื่อยล้าของเด็กขณะเขียน อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ถึงแม้จะไม่แตกต่างกันในเรื่องความสวดยเหมือนแบบและความเร็วในการเขียน แต่มีผลในเรื่องบุคลิกภาพ, ความเมื่อยล้าและเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์เด็ก เด็กที่จับดินสอผิดแบบจะเมื่อยล้าไค้ง่ายและเมื่อยล้าไค้ก่อนให้เปลี่ยนวิธีจับดินสอเสียใหม่ให้ถูกต้องแทนแบบเดิมที่เคยชินแล้ว

ปรากฏว่าเด็กจะเกิดอาการหงุดหงิด ไม่สบายใจ ไม่พอใจ และมักจะพยายามเลียงไปจับแบบเดิมทุกครั้งไค้ครูเฉลอ ทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจมาก ดังนั้นถ้าเด็กถนัดจับดินสอแบบอื่นซึ่งอาจจะจับไม่ถูกแบบ และครูไค้พยายามแก้ไขแล้วแต่ไค้ไค้ผล ครูก็ไค้จำเป็นต้องบังคับให้เด็กเปลี่ยนแบบในการจับดินสอเพราะอาจจะทำให้เด็กเป็อการเขียนไค้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการเรียนการสอน

1. เด็กจะเขียนไค้สวดยและเร็วขึ้นเมื่อมีกำลังใจและมีความมั่นใจว่าการเขียนของตนสวดยและถูกวิธี ดังนั้น ครูผู้สอนเด็กเริ่มเรียนจึงควรหมั่นเอาใจใส่ ให้คำชมเชย และให้กำลังใจขณะที่เขียนด้วย เพื่อให้เด็กมั่นใจในตนเองและมีความภาคภูมิใจในผลงานของตน

2. การสอนเขียนลายมือให้กับเด็กในระดับอนุบาลควรสอนเมื่อเด็กมีความพร้อมแล้ว เพราะถ้าเด็กยังไม่พร้อม ความเหนื่อยที่ไ้ในการเขียนยังไม่แข็งแรงพอ การบังคับการประสานงานระหว่างประสาทตากับกล้ามเนื้อมือยังไม่ดีพอ ถ้าฝืนให้เด็กหัดเขียนจะเกิดโทษแก่ร่างกายและจิตใจในอนาคตของเด็กได้

3. การสอนวิธีจับดินสอ ควรอธิบายพร้อมทั้งสาธิตให้เด็กดู จากนั้นให้เด็กลองทำตาม ถ้าในกรณีนักเรียนมีจำนวนมาก ให้แบ่งสอนเป็นกลุ่มๆไป

4. เมื่อเห็นเด็กมีปัญหาในการจับดินสอ เป็นต้นว่า จับดินสอผิดแบบ, วางท่าหนึ่งผิดแบบ, วางกระดาษผิดแบบ ฯลฯ ควรทักท้วงและสอนวิธีที่ถูกให้ทันทีด้วยวิธีการอันละมุนละม่อมพร้อมทั้งพยายามติดตามผล และหาสาเหตุเพื่อหาวิธีแก้ไขต่อไป ในกรณีที่เด็กทำผิดบ่อยๆ ขอให้คิดไว้เสมอว่า ทักษะเป็นสิ่งที่ฝึกหัดได้เพียงแต่ต้องอาศัยเวลาในการฝึกบ้างอย่าใจร้อน

5. ถ้าเด็กถนัดจับดินสอที่ผิดแบบจริงๆแล้ว ครูไม่จำเป็นต้องบังคับให้เด็กเปลี่ยนแบบในการจับดินสอ เพราะเด็กอาจจะเกิดความคับข้องใจ หรือมีความรู้สึกไม่อยากเขียนได้

6. ครูผู้สอนเด็กเริ่มเรียนควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน เป็นต้นว่าต้องการสอนให้เด็กจับดินสอให้ถูกต้อง ครูเองก็ต้องมีวิธีจับดินสอให้ถูกต้องด้วย

7. แบบตัวพยัญชนะไทยในปัจจุบันมีหลายแบบ ครูที่สอนเด็กเริ่มเรียนควรร่วมมือกันยึดเอาแบบใดแบบหนึ่ง que เห็นว่าดีที่สุดสำหรับเด็กเริ่มเรียนเป็นแบบในการสอน จะช่วยให้เด็กมีโอกาสในการเรียนคัดลายมือได้ง่ายขึ้น เหมาะกับการพัฒนาการของเด็กได้อย่างเสมอภาคกันทุกคน รวมทั้งครูจะได้มีหลักเกณฑ์ในการวัดผลและการประเมินผลการเรียนได้อย่างเป็นมาตรฐานเดียวกัน

8. ผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆที่ช่วยให้เด็กสามารถเขียนหนังสือได้ถนัดขึ้น อันได้แก่ ขนาดของโต๊ะและเก้าอี้ที่เหมาะสมกับเด็กใน

ระดับชั้นนั้นๆ, แสงสว่างที่พอเหมาะภายในห้อง และครูที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการสอน

9. จากการสัมภาษณ์พบปัญหาการนิเทศการศึกษาในค่านี มีไม่ทั่วถึง ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน หรือหัวหน้าสายวิชา ควรทำหน้าที่นี้แทนเสมอเมื่อมีโอกาส อย่าปล่อยปละละเลย อย่าเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะอาจเป็นเหตุให้เกิดผลเสียแก่เด็กในภายหน้าได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในเรื่องการค้าเนนการทดสอบ

1.1 การให้เด็กมาทดสอบ ควรให้มาทำทีละ 2 คน คือว่าเรียกมาทำคนเดียว เพราะผู้วิจัยสังเกตพบว่า การให้เด็กมาทดสอบพร้อมๆกันทีละ 2 คนนั้น เด็กมีความรู้สึกคุ้นเคยกับผู้ดำเนินการทดสอบได้ง่าย ไม่ประหม่า และเกิดความสนุกในการทำแบบทดสอบด้วย

1.2 ในการเรียกเด็กมาทดสอบ ควรให้ครูประจำชั้นเป็นผู้เรียกให้ จะดีกว่าผู้ทดสอบเรียกเอง เพราะเด็กจะมีความประหม่นน้อยลงและให้ความร่วมมือ รวมทั้งเชื่อฟังผู้วิจัยมากขึ้น

2. ควรได้มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลายมือกับท่าจับดินสอของเด็ก อีกครั้งหนึ่งโดยเพิ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยให้มากขึ้น และทำกับเด็กเริ่มจับดินสอจริงๆในค่นเทอมการศึกษา รวมทั้งให้มีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูทุกสังกัดในทุกระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างขวางและอ้างอิงได้มากยิ่งขึ้น

3. ควรได้มีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีจับดินสอระหว่างบุคคลในอาชีพต่างๆ เพื่อสรุปความคิดเห็นให้ทราบถึงความจำเป็นของการสอนวิธีจับดินสอว่ามีมากน้อยเพียงใด